

Глєбова Н.В., Шаповал В.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Визначення шляхів удосконалення організації праці офісного менеджера на основі впровадження інструментів самоменеджменту

glebnv11@gmail.com

Вступ. Вимоги сучасного бізнес-середовища такі як – глобалізація, цифровізація та стрімкий розвиток технологій ставлять перед офісними менеджерами нові виклики: багатозадачність, швидке прийняття рішень, робота в умовах постійних змін. Для успішного функціонування в таких умовах необхідна чітка організація власної праці, що стає можливим завдяки самоменеджменту. Менеджер є ключовою фігурою в організації, від якого залежить ефективність роботи команди та досягнення стратегічних цілей.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю адаптації менеджерів до сучасних викликів, підвищення їхньої продуктивності та формування стійких управлінських систем. Впровадження інструментів самоменеджменту є ключовим кроком для вдосконалення організації праці менеджера та досягнення високих результатів.

Мета дослідження. Метою дослідження є пошук та розробка шляхів вдосконалення організації праці через впровадження інструментів самоменеджменту що дозволить підвищити не лише індивідуальну ефективність, але й результати всієї команди.

Матеріали та методи. Теоретичною базою дослідження виступали монографії, статті та дослідження у сфері менеджменту, організації праці та самоменеджменту в українських і міжнародних фахових виданнях. Порівняльний аналіз: зіставлення різних інструментів і методів самоменеджменту для визначення їхньої ефективності. Метод систематизації та узагальнення: інтеграція результатів досліджень і формування комплексної моделі впровадження самоменеджменту. Практичною базою слугував досвід успішних компаній, які впроваджують інструменти самоменеджменту для

підвищення ефективності роботи своїх співробітників, результати опитувань менеджерів середнього і вищого рівня щодо їх практик організації праці.

Результати. У сучасному бізнес-середовищі менеджери стикаються з багатозадачністю, дефіцитом часу та необхідністю швидкого прийняття рішень. Самоменеджмент є ключовим інструментом для підвищення ефективності праці менеджера, зменшення стресу та покращення особистої продуктивності.

Самоменеджмент доцільно розглядати як основу ефективної діяльності менеджера:

1. Оптимізація управління часом. Менеджер щодня стикається із численними задачами та обмеженим часом. Інструменти самоменеджменту, такі як тайм-менеджмент, дозволяють: розподілити пріоритети (наприклад, за допомогою матриці Ейзенхауера); уникати перевантаження, делегуючи менш важливі задачі; забезпечити своєчасне виконання завдань. Це безпосередньо впливає на продуктивність та якість роботи.

2. Зменшення стресу та підвищення продуктивності. Контроль над власною діяльністю та розуміння своїх можливостей допомагають уникнути вигорання. Крім того, самоменеджмент включає управління енергією, яке дозволяє підтримувати високу працездатність протягом дня. Наприклад, техніки планування (Pomodoro або метод блоків часу) сприяють розумному чергуванню роботи та відпочинку.

3. Покращення прийняття рішень. Самоменеджмент розвиває навички аналізу власних дій та їхніх наслідків. Чітко сформульовані цілі (SMART-принцип) допомагають приймати обґрунтовані рішення щодо розподілу ресурсів, вибору проєктів або стратегій. Таким чином, менеджер стає більш впевненим у своїх рішеннях.

4. Розвиток лідерських якостей. Успішний менеджер повинен бути прикладом для своєї команди. Самоменеджмент формує дисциплінованість, організованість та вміння адаптуватися до змін. Ці риси стають основою для ефективного керівництва командою.

5. Ефективне використання цифрових інструментів. Інтеграція цифрових платформ для управління завданнями (Trello, Asana, Notion) дозволяє менеджеру бути більш організованим. Вони забезпечують прозорість у плануванні, комунікації та звітуванні, що сприяє досягненню результатів.

6. Особистісний розвиток. Самоменеджмент передбачає регулярний самоаналіз і навчання новим методам роботи. Це сприяє підвищенню кваліфікації та креативності, які є необхідними у професії менеджера.

7. Тренди на ринку праці та потреба в гнучкості. Сучасний ринок праці вимагає від менеджерів гнучкості, адаптивності та здатності ефективно використовувати ресурси. Самоменеджмент сприяє розвитку цих компетенцій, що робить менеджерів більш конкурентоспроможними.

Дослідження показують, що менеджери, які використовують принципи самоменеджменту, на 20-30% ефективніше виконують свої завдання. Організації, які навчають своїх менеджерів самоменеджменту, відзначають зростання загальної продуктивності працівників і зменшення плинності кадрів.

Таким чином було доведено, що самоменеджмент – це комплекс методів і технік, спрямованих на управління власним часом, ресурсами, енергією та розвитком компетенцій. А основними елементами самоменеджменту: тайм-менеджмент, постановка цілей, управління стресом, делегування та самоаналіз.

Можливо виділити до впровадження основні інструменти самоменеджменту в організації праці менеджера:

1. Тайм-менеджмент – використання технік, таких як матриця Ейзенхауера, метод Pomodoro, планування задач за SMART-принципом.

2. Делегування завдань – розподіл обов'язків між співробітниками для підвищення загальної продуктивності.

3. Цифрові інструменти – застосування програм (Trello, Asana, Notion) для організації завдань, контролю проєктів та комунікації.

4. Управління енергією – баланс між роботою та відпочинком, формування звичок здорового способу життя.

5. Аналіз ефективності – використання чек-листів, рефлексії та оцінки виконаних завдань для виявлення зон для покращення.

До переваг впровадження інструментів самоменеджменту можливо віднести такі результати як: підвищення ефективності роботи менеджера за рахунок оптимізації ресурсів; зменшення стресових ситуацій через контроль над часом і задачами; розвиток лідерських якостей і вміння мотивувати команду; забезпечення балансу між професійним і особистим життям.

Викликами впровадження самоменеджменту можуть бути такі фактори як: недостатність знань і навичок у сфері самоменеджменту; опір змінам з боку самого менеджера або організації; неефективне використання інструментів через перевантаження чи відсутність чіткої стратегії.

В ході проведеного дослідження розроблені рекомендації щодо впровадження інструментів самоменеджменту: проведення тренінгів і семінарів для менеджерів з розвитку навичок самоменеджменту; створення персональних планів розвитку, які враховують індивідуальні потреби та пріоритети; використання цифрових платформ для автоматизації та контролю процесів; регулярний аналіз результатів із впровадження самоменеджменту та внесення корективів.

Висновок. Самоменеджмент – це основа успішної роботи сучасного менеджера. Він дозволяє не лише ефективніше управляти своїм часом та ресурсами, але й створює умови для професійного розвитку, впевненого лідерства та досягнення стратегічних цілей компанії. Удосконалення організації праці менеджера через використання інструментів самоменеджменту дозволяє не лише підвищити продуктивність, але й створити умови для професійного зростання, зміцнення команди та досягнення довгострокових цілей компанії. Самоменеджмент має стати невід’ємною частиною системи розвитку сучасних управлінських кадрів.